

В ім'я Отця і Сина і Святого Духа!

Всесвітліший отче ректоре! Всечесніші отці! Дорогі семінаристи! Дорогі брати та сестри! Слава Ісусу Христу!

Вже багато століть існує встановлене Церквою річне коло євангельський читань на будні, чергові неділі та свята. І таким чином протягом цілого року ми неначе особисто разом з учнями христовими мандруємо за Божественним Вчителем, вслухаючись в Його слова, вдивляючись в Нього, намагаючись наслідувати Його в Його милосерді до всіх немічних, потребуючих та відкинутих. Бо саме це і означає бути християнином - це, насамперед, бути учнем Христовим, пізнаючи та наслідуючи Його в усіх обставинах нашого життя.

Але кожного року це коло читань повторюється, і про багато євангельських подій ми чуємо вже не в перший раз, ми ніби уже про них знаємо. Так, Євангеліє є незмінним, і чуємо його вже в котрий раз, проте змінюється саме наше життя, змінюються обставини, і в цих змінах знайомий вже нам євангельський уривок набирає іншого значення, потрібного нам саме в цих обставинах. Треба просто бути уважним, вслухатись в це Боже Слово, яким Господь хоче достукатись до наших сердець, і тоді ми побачимо, що в житті насправді немає нічого випадкового, немає просто збігу обставин.

І ось щойно ми почули про те, як Господь „покликав дванадцятьох і заходився їх посилати по двох, даючи їм владу над нечистими духами”. Подібно і вас сьогодні Господь кличе на служіння Народу Божому та словом Євангелія поборювати нечисті духи сьогоднішнього – самолюбство, безвідповідальність, байдужість, грошлюбство, зажерливість. І хоча перед вами місяці або ще роки навчання, проте здійснення вашого покликання та ваше подальше служіння залежить саме від того, як ви проживете ці місяці і роки. Насправді, роки навчання в семінарії – це не просто роки студій та виховання, але, і це найважливіше, час для глибокого пізнання Христа, який вас покликав та привів сьогодні сюди. Це час для усвідомлення того, в чому полягає оце величне покликання до священства. Важливі успіхи у навчанні та добра поведінка, але без пізнання Христа та усвідомлення свого покликання, це просто слава від людей. Ви ж, за словом св. апостола Павла, „шукайте пильно того, що Господеві подобається” (Еф 5,10). Наше життя залежить не тільки від мети, яку ми перед собою ставимо, але також і від доброї дороги до неї. І тут не йдеться про те, що цю дорогу треба знайти – вона проста: „навчіться добро чинити; шукайте правди” (Іс 1,17). Життя залежить від того, яку дорогу ми виберемо, і цей вибір здійснюється щодня. Цей вибір проявляється у тому, як ми ставимось до настоятелів та викладачів, у щирості та приязності у стосунках зі своїми співбратами, у сумлінності у сповнюванні обов'язків, у чесності, у терпеливості, у жертвовності. За словом св. ап. Павла: „поважайте тих, які серед вас працюють і які над вами в Господі старшують та на розум вас наводять. Шануйте їх у надмірі любови за їхню працю. Живіть у мирі між собою” (1 Сл 5,12-14).

Як Господь послав учнів по двох, так і вас посилає не самих, а разом із вашими співбратами. Навчіться бути солідарними, співчутливими, відповідальними один за одного: „Носіть тягарі один одного й тим робом виконаєте закон Христа. Коли хто думає, що він є щось, будши нічим, - обманює себе самого. Кожний нехай добре перевіряє своє діло ...” (Гл 6,2-4).

Але завжди може виникнути спокуса неначе скоротити дорогу, обійти важкі місця вибравши шлях пристосування, лицемірства, підлабузництва... Проте так думаючи ми зраджуємо своєму покликанню, бо шукаємо не Божого, а людського. Будьмо уважні,

брати, „усе перевіряйте; тримайте те, що добре, і стримуйтеся від усякого роду лукавства” (1Сл 5,21-23). Як пише св. ап. Петро: „ліпше бо, - коли така вже воля Божа, - страждати, робивши добро, ніж зло творивши” (1Пт 3,17).

І нехай Господь дарує нам мудрість, щоб побачити цю добру дорогу, мужність – щоб її обрати, терпеливість та вірність – щоб нею йти з пам’яттю про Бога та тих, до кого нас послано.

Нехай Господь благословить усіх Вас на добре навчання та виховання, Вашому отцю ректору та усім наставникам і викладачам нехай додає натхнення і підтримку. А Ви, дорогі батьки та родичі, постійно моліться за своїх дітей, за добрих священиків для нашої Церкви.

Нехай благодать Господа Нашого Ісуса Христа, і любов Бога, і Отця, і Причастя Святого Духа буде з усіма вами. Амінь.

Слава Ісусу Христу!